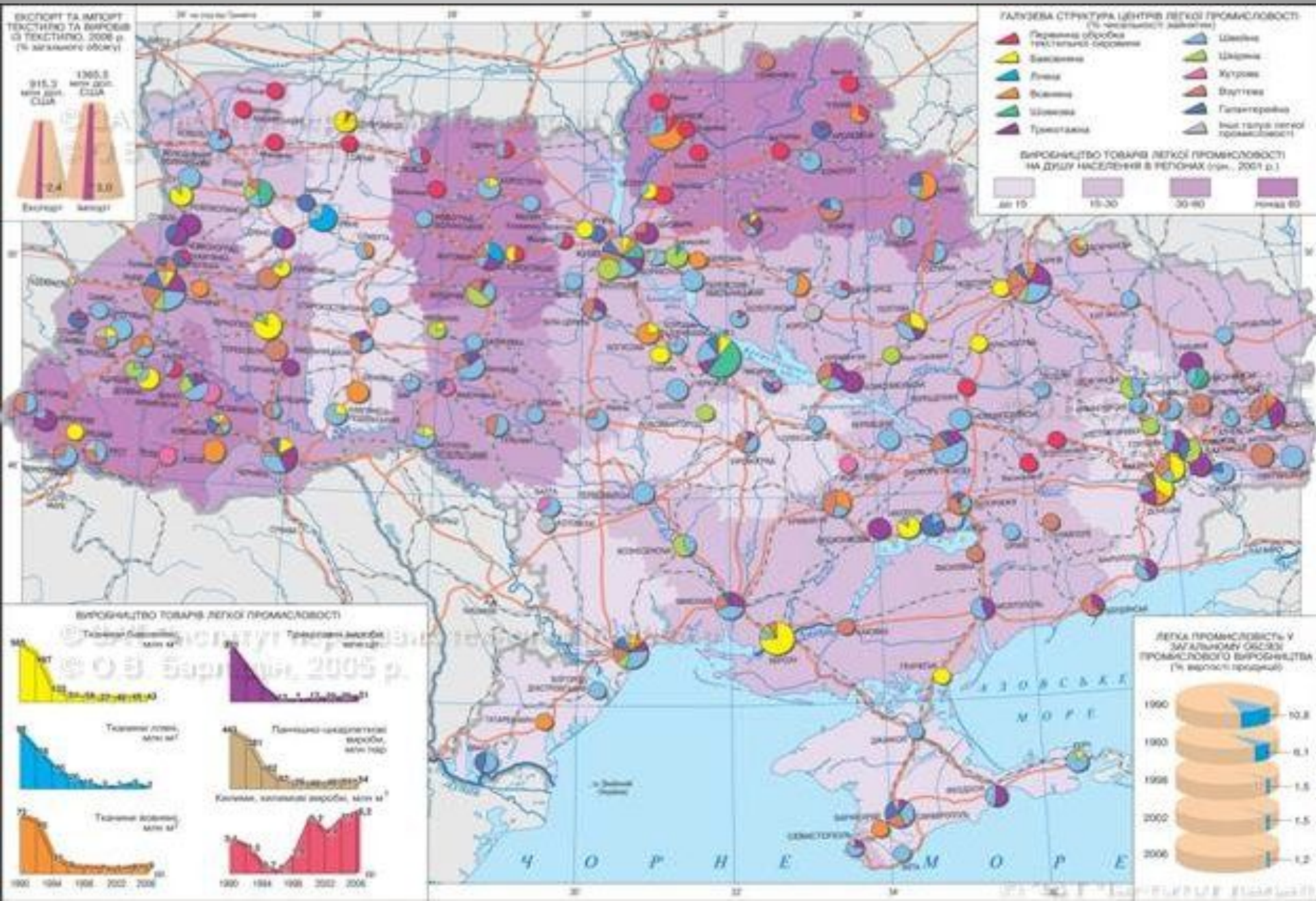

***Легка
промисловість
України***

Легка промисловість — галузь, що забезпечує населення тканинами, одягом, взуттям та іншими предметами споживання, інші галузі важкої промисловості — продукцією виробничого призначення (технічні тканини джутова, парусина, каната).

Легка промисловість

Частка (%) галузей промисловості в загальному обсязі промислового виробництва, 2015 р.

- Традиційною сировиною легкої промисловості є продукція сільського господарства — як рослинності (бавовна, льон), так і тваринництва (шкіра, шерсть, натуральний шовк).

- Широке застосування синтетичних барвників, хімічних волокон і ниток послабило залежність галузі від сільського господарства. З додаванням хімічних волокон виготовляється чверть бавовняних тканин, половина лляних і майже 90 % шовкових і шерстяних.

Використання синтетичних ниток прискорює виробництво тканин і робить його дешевшим.

Хімічні волокна.

Такі волокна роблять із природних полімерів, головним чином целюлози, яку одержують з деревини, соломи тощо (таке волокно називають штучним), та із синтетичних полімерів (синтетичне волокно).

З 1 м³ деревини ялини можна одержати 1500 м² віскозної тканини. Це дуже багато, бо шовкопряд за своє життя дає тільки один кокон, з якого можна отримати шовкову нитку завдовжки 700 м, а з найкращої вівці можна одержати 6–7 кг вовни на рік.

Чинники розміщення підприємств галузі

Орієнтування на сировину.

- Орієнтування на трудові ресурси.

- Орієнтування на споживача.

- Для підприємств галузі характерні невеликі витрати енергії та води.

Бавовняна галузь

України

об'єднує прядильне, ткацьке, крутильно-ниткове виробництва. Галузь працює на привізній сировині, що надходить переважно з Узбекистану та Єгипту.

Основними центрами галузі є Тернопіль, де працює найпотужніший в Україні бавовняний комбінат, Донецьк, Нікополь (ниткова фабрика), Чернівці. Є також великі підприємства цієї галузі в Києві, Харкові, Львові, Полтаві, що орієнтуються у розміщенні на жіночі трудові ресурси.

Вовняна галузь

охоплює підприємства з первинної переробки вовни, виробництва вовняної пряжі та тканин.

Сировиною для виробництва вовняних тканин є власна вовна та привізна, переважно з Австралії.

Вовняні тканини виробляють у Чернігові (концерн “Чексіл” – одне з найбільших підприємств Європи), Луганську, Кривому Розі, Дунаївцях (Хмельницька область), Сумах, Харкові, Одесі.

Виробництво килимів з вовни та синтетичних волокон здійснюється у Богуславі (Київська область), Києві та Черкасах.

Ляна галузь

охоплює виробництво тканин побутового та технічного призначення (пожежні рукави, пакувальні матеріали тощо).

В Україні налічують більш як 30 льонозаводів та 2 льонокомбінати.

Первинна переробка льону здійснюється на невеликих льонозаводах, що тяжіють до сировини. Вони розміщені на півночі країни, де зосереджені найбільші посіви льону-довгунця (Житомирська, Рівненська, Львівська і Чернігівська області).

Безпосередньо ж лляні тканини виготовляють на льонокомбінатах у Рівному та Житомирі.

Шовкова галузь виробляє шовкову пряжу та тканини з неї. Сировиною є натуральні, штучні та синтетичні волокна.

Основні центри галузі – Київ, Черкаси.

Трикотажна промисловість займається виготовленням трикотажних тканин, білизни, в'язаних виробів, шкарпеток і панчіх із натуральних та хімічних волокон.

У своєму розміщенні повністю орієнтується на споживача. Великі підприємства є в Києві, Харкові, Львові, Одесі, Миколаєві, Чернівцях

Швейна галузь

посідає друге місце у складі легкої промисловості за вартістю виробленої продукції.

Швейна промисловість має повсюдне поширення. Її підприємства є багатьох містах України, майже в кожному районному центрі.

Найпотужнішими центрами швейної промисловості є зазвичай великі міста (Київ, Дніпро, Харків, Одеса, Львів, Чернівці), де зосереджено по кілька швейних фабрик зі значною кількістю зайнятих.

Нині українська швейна промисловість працює здебільшого на замовлення іноземних фірм, використовуючи нашу дешеву робочу силу.

Лева частка виробленої продукції направляється на експорт.

Хутрова промисловість в Україні

охоплює лише кілька підприємств у
Харкові,

Тисмениці (Івано-Франківська область),

Балті (Одеська область),

Жмеринці (Вінницька область),

Шепетівці (Хмельницька область).

Взуттєва промисловість в сучасних умовах внаслідок конкуренції з продукцією інших країн перебуває у стані застою. Обсяги виробництва взуття знизилися у кілька разів. **Найбільші підприємства розміщені у великих містах** — Одесі, Києві, Луганську, Запоріжжі, Львові, **орієнтується на споживача і трудові ресурси.**

Перспективи галузі

Легка промисловість — найбільш динамічна галузь, яка повинна враховувати швидку зміну моди, смаків, уміти вчасно схоплювати специфіку масового ринкового попиту на її вироби.

Художні промисли

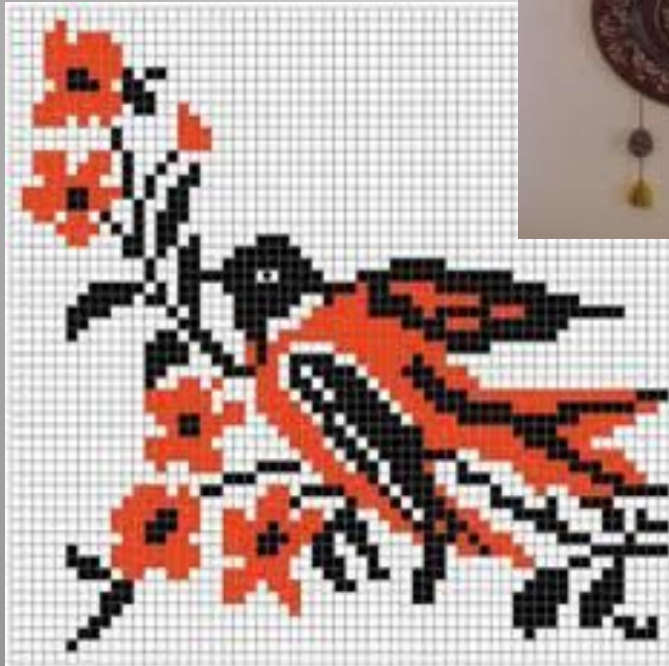
- Художні промисли — одна із форм народної творчості, виробництво товарів декоративно-ужиткового мистецтва.

Художні промисли в Україні зародилися за трипільської культури (V-IV тисячоліття до н. е.)

Художні промисли

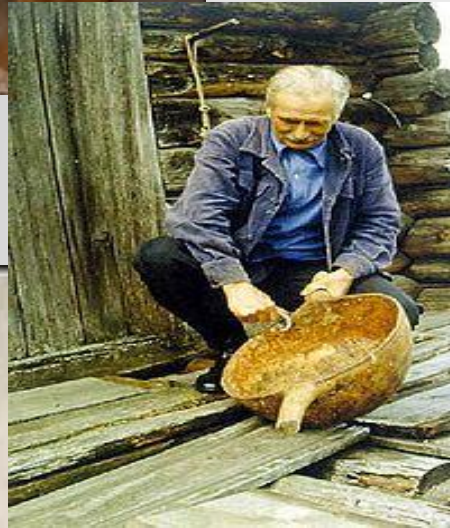
Охоплюють декілька
напрямів народного
мистецтва

- Пластичний
- Живописний
- Графічний

Пластичний напрямок

- Особливо розвинуте різьблення по дереву, яке раніше було поширене майже у всій лісовій смузі України.
- У Карпатах різьблення домінує в декорі ужиткових предметів, знарядь праці.

Пластичний напрям

- У південних районах України характерне виготовлення виробів із глини та гіпсу.
- У рівнинних районах Карпат зберіглося лозоплетіння

Полив'яна кераміка

- В селі Опішня на Полтавщині славляться мальовки на полив'яній кераміці

Промисли

- Серед промислів живописного та графічного напрямку – стінопис, візерунки на меблях, кераміці, склі, писанкарство.

Українське писанкарство

- Писанкарство - це народне мистецтво, мета якого - навчити дітей і дорослих добру, милосердю.
- Існує ціла наука, як вибирати яйце, як його підготувати, які символи використати.

Петриківські й розпис

- Особливо славляться мальовки на папері с. Петриківка на Дніпропетровщині.

Українська вишивка

Експортна продукція

- Важливою експортною продукцією декоративно-ужиткового мистецтва в Україні є килими, ліжники, різноманітні вироби з дерева і металу, кераміка, жіночі прикраси, іграшки, рушники, сорочки,

Домашнє завдання:

1. Прочитати §31 с.172-175, розглянути малюнки до тексту параграфу.
2. Опрацювати тематичну карту атласу.
3. Виршити цимешклатуру карти.

